„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 58. | Sobota 9. Marca 1867. | Rok wydania 57.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 9. marca. Pismo odręczne Najjaśn. Pana do barona Beusta, ogłoszone w dzisiejszej „Gazecie wiedeńskiej“, znosi ministeryum stanu i tworzy ministeryum spraw wewnętrznych, tudzież ministeryum wyznań i oświecenia. Hr. Taafe mianowany ministrem i poruczono mu aż do dalszego rozporządzenia tekę ministra spraw wewnętrznych. Br. Becke mianowany ministrem z zatrzymaniem teki ministra finansów. Drugie pismo odręczne cesarskie przenosi Namiestnika Czech hr. Rothkircha w stały stan spoczynku i mianuje barona Kellersperga Namiestnikiem Czech.

Część nieurzędowa.

Z Pesztu donoszą pod dniem 6. marca, iż według wszelkiego podobieństwa do prawdy wszystkie propozycye rządowe do przyszłej soboty załatwione będą. Po ich załatwieniu nastąpią nominacye nadżupanów i podsekretarzów stanu, oraz właściwe objęcie rządu ze strony ministeryum.

Deak z powodu słabości zdrowia nie mógł być obecny przy rozprawach nad kwestyą uzupełnienia armii w izbie niższej, jest jednak już zdrowszy i we czwartek będzie w izbie niższej przy rozprawach nad projektem rządowym względem uregulowania municypiów.

W północnych Niemczech uwaga publiczna zajmuje się głównie obradami sejmowemi. Dzienniki liberalne żałują, iż obok projektu do konstytucyi nie złożono zarazem umotywowania tegoż projektu, zapewniają oraz, iż mowa hr. Bismarka nie odpowiedziała oczekiwaniom. W kołach konserwatywnych nie są kontenci z ugrupowania stronnictw i tem tłumaczą, iż mowa prezesa rady ministrów była krótszą i mniej treściwą niż się spodziewano.

Propozycye wniesione na posiedzeniu sejmu północno-niemieckiego z dn. 4. marca odnoszą się do przedmiotów, a mianowicie: do konwencyi związkowej zawartej między Prusami a państwami do związku wstępującemi, z wyłączeniem księstw Meklenburskich, do konwencyi związkowej zawartej z obiema księstwami Meklenburskiemi, do traktatów pokoju z przeszłego roku. Propozycye te obejmowały prócz tego cztery protokoły posiedzeń pełnomocników państw północno-niemieckich oraz projekt do konstytucyi związku północno-niemieckiego, tak jak przez pełnomocników przyjęty został. Dokumenta wszystkie te są już dostatecznie znane; nawet projekt konstytucyi związku północno-niemieckiego ogłoszony już został. W protokołach tych zasługuje tylko na uwagę, iż ze strony rządów pomniejszych poczyniono różne zastrzeżenia, które dzieło zjednoczenia utrudnić a przynajmniej przewlec mogą.

O częściowem przesileniu ministeryalnem w Londynie pisze „Englische Correspondenz“: Po cofnięciu przez p. D'Israeli rezolucyi reformistycznych i po przyrzeczeniu, iż wniesie bil reformy, sądzono, że niezgody w łonie gabinetu usunięte zostały. Aliści i owszem skutki tych niezgód mocniej jeszcze na jaw wyszły i sprowadziły pewien rodzaj ministeryalnego przesilenia. Kwestya reformy sprowadza niezgodę we wszystkich parlamentarnych i do rządzenia zdolnych stronnictwach, sprowadziłaby ją nawet w stronnictwo radykalne, gdyby w roku 1867 można myśleć o uformowaniu ministeryum p. Bright. Liberaliści upadli w czasie przeszłej kadencyi z swym planem reformy, głównie z powodu odstrychnięcia się od nich tak zwanych „Adulamitów.“ W roku 1859 pp. Walpole i Henley wystąpili z konserwatywnego ministeryum, ponieważ sądzili, iż ministeryum to w kwestyi reformy nie dość znaczne koncesye uczynić zechce. Dziś oderwał się daleko większy odłam od rządu konserwatywnego, z mniemanego powodu, iż rząd ten w kwestyi reformy za daleko iść zamyśla.

Co do przesilenia ministeryalnego w Londynie donoszą, iż trzech ministrów, którzy z gabinetu wystąpili, dlatego się podali do dymisyi, iż większość gabinetu obstaje przy zasadzie urządzenia prawa wyborczego w miasteczkach na szerszej podstawie. „Times“ donosi, iż skład gabinetu zmienił się w sposób następujący: sir John Packington mianowany został ministrem wojny, sir Staffort Northcote sekretarzem stanu dla Indyi, zaś p. Corry pierwszym lordem admiralicyi. Pan Stefan Cave mianowany został prezesem bióra handlowego a książę Richmond sekretarzem stanu dla kolonii.

Z innej strony wystąpienie ministra wojny jenerała Peel, ministra kolonii lorda Carnarvon i ministra dla Indyi lorda Cranbourne uważają jako wzmocnienie rządu, który teraz z większą łatwością bil reformy przeprowadzić będzie mógł. Tego zdania jest „Times“. Dziennik ten przekonany jest, iż książę Richmond i sir Strafford Northcombe poprzednikom swym co do talentu administracyjnego w niczem nie ustępują, i że sir J. Packington tyle mieć będzie do czynienia z rekrutowaniem armii, ile miał dawniej zajęcia z przekształceniem floty.

„Franz. Corr.“ podaje wiadomość rzekomo urzędownie uwierzytelnioną, że w szeregach wojsk powracających z Mexyku panuje żółta febra. Z tego powodu nie można myśleć o wysłaniu części korpusu expedycyjnego do Algieru, natomiast wszystkie wojska będą odbywać ścisłą kwarantanę na wyspach w pobliżu Tulonu, Brestu i t. d. Nawet wyprawa do Marokko ma być odroczona. Co do legii belgijskiej, która już powinna była stanąć w porcie antwerpskim, toczą się układy względem umieszczenia jej w służbie papiezkiej. Marszałka Bazaine czeka nie najlepsze przyjęcie i nic by w tem nie było dziwnego, gdyby go ominęła komenda w Touluzie lub w Lille. Postępował w Mexyku bez zachowania należnej oględności i zdawać się nawet mogło, że dążył do pozyskania władzy najwyższej w Mexyku. Obiegają także niekorzystne pogłoski o jego postępowaniu względem rządowej i prywatnej własności. Małżonka jego, pochodząca z majętnej rodziny mexykańskiej, odpłynęła właśnie jak „Monde“ donosi do Veracruz. Były poseł francuzki p. Saligny ożenił się także z majętną osobą w Puebli, a teraźniejszy, p. Dano, wchodzi w równie świetny związek małżeński z panną Beistegui.

Do medyolańskiej „Perseveranza“ piszą z Florencyi, iż wybory do parlamentu padną w Toskanie na ludzi należących do stronnictwa umiarkowanego, co przyczyni się nie mało do uformowania większości rządowi przychylnej. Z innych prowincyi nie ma jeszcze wiadomości, z których możnaby wysnuć wnioski o składzie przyszłego parlamentu. Doniesienia prefektów zapowiadają wprawdzie pomyślny skutek dla rządu, zdaje się jednak, iż nadzieja ta jeszcze jest przedwczesna. Agitacya wyborcza w większych miastach wszędzie jest bardzo żwawa; jedną tylko Genuę o apatyę obwiniają.

Wbrew listów pasterskich kilku biskupów włoskich, wzywających do wzięcia udziału w najbliższych wyborach, „Corriere di Roma“ przemawia stanowczo w silnych wyrazach przeciw takowemu udziałowi ze strony dobrze myślących katolików włoskich. W obec kościoła stosunki we Włoszech są dziś gorsze niż były kiedykolwiek, dla tego abstinencya jest i dziś koniecznym obowiązkiem, gdyż w dzisiejszych okolicznościach na tej tylko drodze honor, godność i prawo bez zmazy zachowane być mogą.

Ruch wyborczy we Włoszech staje się coraz silniejszy; agitacya Garibaldego, który w podróży swej po północnych Włoszech krucyatę przeciwko duchowieństwu ogłasza, tak mocno stronnictwa roznamiętniła, jak tego dotąd przy wyborach do parlamentu nigdy nie widziano.

Przed sądem przysięgłych w Florencyi toczyć się będzie temi dniami sprawa bardzo zajmująca. Pięć osób należących do wyższych kółek społecznych obwinione są o fałszowanie publicznych dokumentów, popełnione w celu zamaskowania oszustw, jakich się osoby te jako urzędnicy dopuściły przy budowie gmachu parlamentarnego. Obwinieni w złożonych rachunkach nie tylko zamieścili sumy wypłacone artystom i robotnikom, którzy wcale nie byli użyci, nie tylko te same osoby jakie w różnych miejscach pracują jednocześnie, w rachunkach zamieścili, ale co gorsza starali się nawet o przekupienie urzędników do rewizyi rachunków delegowanych.

W sądach medyolańskich toczyła się w dniu 1. marca sprawa o fałszerstwo banknotów austryackich, będąca zresztą dalszym tylko ciągiem wielkiego procesu o fałszerstwo przed dwoma laty rozpoczętego. Dwóch bowiem obwinionych o podrobienie i rozszerzanie fałszywych banknotów, z których jeden przyznał się nawet do winy, przed dwoma już laty zaocznie skazani zostali.

Według „Nuovo Diritto“ suma, na którą się zgodziły Włochy i Austrya, za pozostawiony w Wenecyi materyał wojenny, wynosi 12 milionów. W sumie tej nie są objęte 1600 dział, które rząd austryacki wywieść każe w głąb monarchii.

Paryzka „Patrie“ zapewnia, iż gabinet Ricasoli postanowił przedłożyć przyszłemu parlamentowi umowę, względem dóbr kościelnych zawartą. Dziennik ten zaprzecza, żeby inna umowa z angielskiemi kapitalistami zawarta być miała.

Z Madrytu donoszą pod dniem 1. marca, iż tamże wielu studentów uwięziono, z powodu protestacyi przeciwko zmianie regulaminu naukowego. Tajne dzienniki ciągle wychodzą, pomimo kary śmierci ustanowionej na ich wydawanie i rozszerzanie. Nie dawno kobieta w podeszłym już wieku zbliżyła się na publicznej promenadzie do członka jednego rodziny królewskiej i prosiła go żeby przyjął paczkę dla królowej przeznaczoną, którą jej już od dawna przesłać chciano, książę przyjął istotnie ową paczkę, w której były same broszury i gazety rewolucyjne. Takiemi fortelami dostają się w ręce królowej wszystkie rewolucyjne publikacye.

Dziennik „L'Epoque“ podaje o reformach w Turcyi następujące wiadomości: Porta musi być wdzięczną państwom zaprzyjaźnionym, które jej zalecają reformy, ale nie czekała tych rad, aby wprowadzić w życie wielkie zadania, jakiemi są naprawa finansów i rozpowszechnianie oświaty. Od kilku lat Porta udzieliła konsensa na budowę kolei żelaznych dwunastu towarzystwom europejskim zalecanym sobie przez poselstwa; ale towarzystwa te nie poprowadziły ani jednej z tych kolei, a ilekroć Porta nalegała na wykonanie zobowiązań podjętych, zawsze stawały temu na przeszkodzie wdawania się dyplomatyczne i protestacye. Konsensa tak licznie rozdane Europejczykom nie przyniosły dobrych owoców. Porta wspierałaby wszelkiemi środkami przedsiębiorców, coby się na prawdę ubiegali o budowę kolei żelaznych, o popęd kopalń, o korzystanie z lasów, a należy tu nadmienić, że posiada ona akademie górnicze, szkoły leśnicze i kupieckie, i od niejakiego czasu buduje po kilkaset mil dróg i stawia liczne mosty. Jeżeli jednak posiada dotychczas tylko trzy linie dróg żelaznych (z Ażduin, Kiustendżie i Warny), to zaprawdę nie tyle ją o to winić należy, co obcą dyplomacyę, która popiera każdego oszusta przybywającego do Konstantynopola, aby potem reklamacyami swemi zmuszać Portę do tego, że ją ludzie owi haniebnie wyzyskują. Francuzi, Anglicy i Austryacy reorganizowali finanse tureckie; na wszystkich ważnych punktach kraju zakładają banki i przedsiębiorstwa finansowe, a prawodawstwo podatkowe codzień się polepsza. Wprawdzie skarb turecki w nie najlepszym znajduje się stanie, ale podobnież dzieje się i w państwach o wiele dalej posuniętych w cywilizacyi, a co do Turcyi, znajdują się tam wszystkie warunki poprawy stanu skarbu.

Od dwudziestu lat wychowanie w szkołach znaczne poczyniło postępy w Turcyi; jest ono przedewszystkiem we wszystkich swoich stopniach bezpłatne. Dla muzułmanów obojej płci istnieje 16.000 szkół elementarnych. Chrześcianie, którzy pod tym względem wyłącznie zależą od swojego duchowieństwa, mają ich tylko parę tysięcy, które wszelako po większej części winny rządowi swoje założenie i uposażenie. We wszystkich mniej więcej znaczniejszych miastach istnieją szkoły początkowe. Do wyższego kształcenia się, tudzież umiejętności szczególnych istnieją tam szkoły lekarskie, administracyjne, wojskowe, artyleryjskie, inżynierskie i morskie, a we wszystkich takich szkołach chrześcianie zarówno z Turkami mają bezpłatną naukę, a nawet pobierają pewną miesięczną płacę. Prócz tego posiada

Turcya rodzaj akademii dla urzędników sądowskich i dla wykształcenia naukowego. W roku 1865 założono w Turcyi 600 szkół różnego rodzaju, a w liczbie tej sama Kreta otrzymała ich 31. Tak to wygląda w Turcyi, a jeżeli stan ten nie może być uważany za najlepszy, wszelako przedstawia zawsze pewne rękojmie lepszej przyszłości.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież. Szulim Baron kramarz ze Lwowa, 25 lat liczący, żonaty, izraelita, już raz karany za zbrodnię a 4 razy za kradzież, ukradł materyę na suknię wartości 7 zł., a w innem miejscu chustkę wartości 2 zł. za co na rozprawie ostatecznej w d. 5. b. m. skazany na $1^1/_2$ roku więzienia (prok. prop. 2 lata) przyjął wyrok (prezyd. radca sądu kraj. p. Jorkasz, oskarzyciel rad. sąd. kraj. i prok. pań. p. Danek).

Mayer Bienenfeld handlarz koni z Gródka, ojciec 1 dziecka, izraelita, pewnej nocy w sierpniu z. r. ukradł wóz z parą koni i sprzedał w Stanisławowie. Wymawia się, że tu zaszło tylko nieporozumienie, zdawało mu się bowiem, że konie były własnością jego dłużnika i że tym sposobem chciał odebrać swój dług. Na rozprawie ostatecznej w d. 5. b. m. skazany na 2 miesiące cięż. więz. (prok. prop. 3 miesiące) przyjął wyrok (prezyd. radca sądu kraj. p. Dzierzyński, oskarz. rad. sądu kraj. i prok. pań. p. Danek).

(Towarzystwo ogrodniczo-sadownicze) odbyło na dniu 6. marca r. b. pod przewodnictwem swego protektora, hr. Alfreda Potockiego posiedzenie, i postanowiło: 1. Zamianować na członków zarządu pp. Ludwika Pierożyńskiego, Jana Lityńskiego, dr. Mikołaja Lipińskiego i Józefa Majera, upoważnić tychże do zbierania subskrypcyi i wkładek pieniężnych, które do rąk p. L. Pierożyńskiego oddawane, a następnie w kasie oszczędności tymczasowo lokowane będą. 2. Podać prośbę do Rady gminnej miasta Lwowa o wydzierżawienie ogrodu ze sadem, przy ulicy Piekarskiej się znajdującego. 3. Zwołać walne zgromadzenie wszystkich członków Towarzystwa na dzień 24. marca r. b. do małej sali ratuszowej. 4. Zatwierdzić p. Karola Widmana na posadzie sekretarza Towarzystwa z płacą 30 zł. w. a. miesięcznie.

(Pożary.) W Glinsku w powiecie Żółkiewskim spaliły się d. 17. z. m. w skutek nieostrożności dwa włościańskie budynki gospodarskie. W Wiśniowy w pow. ropczyckim d. 2. b. m. spalił się dom włościański ze stajnią i 8 szt. bydła, tudzież stodoła ze zbożem. Szkoda wynosi 1000 zł., przyczyna pożaru jest niewiadoma. W Grybowie d. 4. b. m. w nocy spalił się dom, zaasekurowany na 500 zł., przyczyna pożaru jest także niewiadoma.

(Nagroda narodowa.) „France" potwierdza pogłoskę o zapowiedzianem udzieleniu Lamartinowi nagrody narodowej. Minister stanu przedłożył już radzie stanu projekt ustawy według której wypłacona będzie p. Lamartinowi suma 400.000 franków jako dar od narodu.

(Kradzież.) Na statki dwa parowe w Londynie na Tamizie stojące, złożono w końcu z. m. 24 skrzyń ze sztabami srebra, po 12 na każdy, jako przesyłkę do domu handlowego Rothschild do Hamburga i Rotterdamu. Ostrożności zwykłych przy takich kosztownych towarach przesyłaniu, nie zaniedbano. Każda ze skrzyń ważąca dwa cetnary, była oddzielnie za pomocą windy spuszczona w niższe okrętu pokłady, do których przystęp zamknięto kratą żelazną i oddzielnem jeszcze zagrodzeniem. Na straży postawiono nietylko zwykłą straż okrętową, ale i strażnika celnego — a jednak mimo te ostrożności na drugi dzień po władowaniu skrzyń, na jednym ze statków było ich o dwie mniej. D. 3. b. m. niewiedziano jeszcze kto jest sprawcą tej sztuki — a jednak niemógłto być pojedynczy człowiek — a co większa, niemożna było skrzyń tych wydobyć bez użycia windy prawdopodobnie tej samej, która je spuściła. Policya czynnie ale daremnie dotąd poszukiwała. Wartość srebra skradzionego wynosi 2000. funt. sterl.

(Najbogatszym na świecie człowiekiem będzie młody lord Belgrave, jeśli dożyje objęcia spadku po swoim ojcu. Za czasów gdy elegancka dzielnica Londynu znana dziś pod nazwą Belgravia, była jeszcze pustym placem, pierwszy markiz Belgrave najął ją od skarbu na lat 99. Zabudowana kolejno dzielnica ta przynosiła dzierżawcom coraz większe dochody, tak iż dzisiaj lordowie Belgrave mają z niej 1000 funtów szterlingów dziennego dochodu, a za lat dziesięć dochód ten kilkakroć się powiększy. Dziedzic tej fortuny, markiz Westminster, ma lat 72, jego najstarszy syn hr. Grosvenor ma lat 47, a tego najstarszy syn, młody lord Belgrave, ma dopiero lat 13. Zaślubiając bogate dziedziczki, kolosalny ten majątek nietylko utrzymano w familii, ale nadto wciąż go powiększano. Jeśli tak dalej pójdzie — w krótkim czasie rodzina Grosvenor wsadzi cały Londyn do swojej kieszeni.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 9. marca. Na wczorajszym targu były ceny następujące: mec pszenicy (85 ℔) 4 zł. 69 c., żyta (80 ℔) 2 zł. 97 c., jęczmienia (69 ℔) 2 zł. 10 c., owsa (49 ℔) 1 zł. 36 c., hreczki 2 zł. 78 c., grochu 3 zł. 5 c., ziemniaków 1 zł. 39 c., cetnar siana 93 c., sąg drzewa bukowego 10 zł. 58 c., sosnowego 7 zł. 72 c.

R. Lwów, 8. marca. (Sprawozdanie tygodniowe.) W ostatnich ośmiu dniach padał śnieg i było posępnie.

Handel towarowy. Nadeszło kilka spóźnionych przesyłek manufaktów z jarmarku berneńskiego, a dowóz kawy, cukru i kos. był znaczniejszy jak w poprzednich tygodniach. Jako osobliwość zasługuje na wspomnienie, że z Wrocławia i Lipska dowieziono do Galicyi znaczniejszą ilość cebuli, około 1900 cetn. i handel tym artykułem mógłby być szczególnie korzystny gdyby można liczyć na odbyt przez kilka miesięcy, w Prusach bowiem korzec cebuli kosztuje $4^1/_2$ talara, a w Galicyi 16 zł. Najwięcej cebuli dowieziono do Jarosławia; wczoraj i przedwczoraj nadeszły pierwsze przesyłki do Lwowa. Do Prus wolno już wywozić nietylko wełnę, ale także pierze i szczeć, lecz z dołączeniem świadectw zdrowia za pośrednictwem p. Kuźnitzkiego i sp. w Oświęcimie. C. k. uprzyw. kolej żelazna Lwowsko-Czerniowiecka od 1. b. m. weszła w bezpośredni związek z c. k uprzyw. austr. koleją państwa, i nadto utorowała bezpośredni związek w komunikacyi towarów między Czerniowcami, Kołomyją i Stanisławowem z jednej a Wrocławiem i Szczecinem z drugiej strony.

W handlu zbożowym w pierwszych dniach tego tygodnia ceny spadły, później gdy znowu przybyło kilku kupców pruskich i w jednym dniu zakupili 4500 korcy pszenicy, pszenica poszła w górę tak, że gatunki 170 ℔ płacono po 10 zł. 40 c., w końcu tego tygodnia jednak pszenica spadła znowu na 10 zł. Zresztą wywóz pszenicy trwać będzie ciągle aż do przyszłych zbiorów, jest bowiem zawartych wiele umów do odstawy w kwietniu i czerwcu. Żyto odchodzi powiększej części tylko do Czech i Morawii bo do Mysłowic i Wrocławia dowożą ten artykuł z innych krajów. Na jęczmień nie było odbytu, owies poszukiwany jest do odstawy dla magazynów rządowych. Loco Lwów były ceny następujące: pszenica 170 ℔ 10 zł. 15 c., żyto 160 ℔ 6 zł. 30 c., jęczmień 140 ℔ 5 zł. 20 c., owies 100 ℔ 2 zł. 60 c., soczewica 8 zł., bób 12 do 15 zł., siemie konopne 4 zł. 20 c., lniane 10 zł. 50 c., nasienie koniczu 64 do 66 zł., rzepak 11 zł., hreczka 5 zł. 40 c., kasza hreczana 9 zł. 60 c., lnianka siewna 9 zł. 60 c., groch 6 zł. do 8 zł., proso 4 do 5 zł.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: Bochnia: pszenica 170 ℔ 11 zł., jęczmień 141 ℔ 6 zł. 20 c., żyto 160 ℔ 7 zł. 35 c., owies 100 ℔ 2 zł. 55 c., odbyt nie ożywiony. Rzeszów: pszenica 170 ℔ 10 zł. 20 c., żyto 160 ℔ 7 zł. 5 c., jęczmień 140 ℔ 5 zł. 60 c., owies 98 ℔ 2 zł. 80 c., brak popytu i wysokie ceny stawiane przez właścicieli tamują odbyt. Przemyśl: pszenica 170 ℔ 10 zł., jęczmień 139 ℔ 5 zł. 50 c., żyto 160 ℔ 6 zł. 80 c., owies 99 ℔ 2 zł. 80 c., odbyt w ogóle bardzo słaby, tylko żyto zakupywano na konsumcyę. Sędziszów: pszenica 170 ℔ 10 zł. 5 c., jęczmień 140 ℔ 5 zł. 45 c., żyto 160 ℔ 6 zł. 80 c., owies 98 ℔ 3 zł., odbyt w ogóle bardzo słaby. Tarnów: pszenica 170 ℔ 10 zł. 89 c., żyto 160 ℔ 7 zł. 50 c., jęczmień 141 ℔ 6 zł. 15 c., owies 100 ℔ 3 zł. 50 c., dowóz bardzo mały z powodu złych dróg, ale i odbyt słaby. Dębica: pszenica 170 ℔ 10 zł. 50 c., jęczmień 141 ℔ 6 zł., żyto 160 ℔ 7 zł. 25 c., owies 100 ℔ 3 zł. 35 c., ceny pszenicy spadają, na jęczmień nie ma odbytu, żyto i owies trzymają się w cenie. Jarosław: pszenica 170 ℔ 9 zł. 80 c., jęczmień 140 ℔ 4 zł. 80 c., żyto 160 ℔ 6 zł. 10 c., owies 98 ℔ 2 zł. 70 c., odbyt bardzo ograniczony przy słabym popycie.

Bydła rzeźnego i opasowego wywieziono w tygodniu ubiegłym z Galicyi przez Kraków do Oświęcima 850 sztuk.

Ostatnia poczta.

Peszt, 7. marca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych Koloman Tissa interpelował prezesa rady ministrów, czyli rząd wie o wystósowaniu dwóch reskryptów generalnej komendy w Budzie i jak w obec nich postąpić sobie zamyśla. Minister prezydent oświadczył, iż autentyczność tych reskryptów nie jest mu znana. Ministeryum zna swój obowiązek i swój zakres działania i postępować będzie tylko na podstawie praw i reskryptu królewskiego. Reskryptom nie trzeba żadnej przyznawać ważności. Tissa odrzekł, iż na teraz poprzestaje na tej odpowiedzi i spodziewa się, iż prawo postępowania ministrów zupełnie odpowie jego życzeniom. Po tem izba przeszła do porządku dziennego, to jest do obrad nad treścią propozycyi rządowej względem municipiów.

Peszt, 7. marca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby magnatów odczytano uchwałę izby deputowanych, względem uzupełnienia armii i postawienia jej na sobotniejszym porządku dziennym.

W izbie deputowanych toczyły się rozprawy nad prawem u municipiach. W ogólnej rozprawie, w której kwestya narodowości główną grała rolę, deputowany Macelarini chciał mówić po rumuńsku, przerwano jednak mowę, odwołując się do prawa. Deak skonstatował, iż wystąpienie dep. Macelarini żadnego w izbie nie wywołało rozjątrzenia. Po ogólnej rozprawie projekt rządowy prawie jednomyślnie przyjęty został. W specyalnych rozprawach załatwiono cztery punkta z niejakiemi zmianami, według których kandydacya przez nadżupanów według prawa i zwyczaju prawnego dziać się ma. W czwartym punkcie zamieszczono dodatek, iż urzędnicy ksiąg gruntowych obiorowi nie podlegają.

Tryest, 7. marca. Namiestnik baron Kellersperg przy wyjeździe wydał proklamacyę pożegnalną do ludności, w której podnosi lojalną postawę Wybrzeża w ostatnim czasie.

Rzym, 6. marca. „Giornale di Roma" zaprzecza pogłosce, według której papież na audyencyi, którą p. Langrand-Dumonceau dać raczył, projektu względem dóbr kościelnych ani nie pochwalił, ani zganił.

Pod tym względem nie ma żadnej niepewności. Papież projekt stanowczo zganił.

Florencya, 6. marca. „Italie" donosi, że minister spraw zewnętrznych wystosował okólnik, wyjaśniający nowe stosunki Włoch do dworu rzymskiego.

Tenże dziennik donosi, iż rząd egipski uwzględnia wszystkie reklamacye poddanych włoskich, przez rząd włoski popierane.

Paryż, 7. marca. Subskrybcya na austryackie listy zastawne na dobrach rządowych oparte, pomyślnie bardzo postępuje, przy wielkim ścisku subskrybentów; sądzą, że sumy subskrybowane będą musiały być zredukowane.

Ateny, 2. marca. Izba znajduje się w wielkiej opozycyi z powodu podwyższenia podatków. Policya rozpędziła mityng przeciwko podwyższeniu podatków, jednego mowcę uwięziła.

Z Kandyi donoszą: Wyprawa Ali Baszy, który wyruszył z Kanei z 11.000 wojska i 20 działami dla zajęcia prowincyi Selinos i Kossamos, nie udała się. Ali Basza powrócił do Kanei, straciwszy 3000 ludzi, 2 działa i sześć sztandarów. Na wielkim placu w Kanei wystawiono sztandar proroka.

Parowiec „Urcadion" odpłynął do Kandyi z amunicyą, prowiantem i 3500 karabinów odtylcowych.

W Tesalii i Epirze trwają ruchy powstańcze.

Deputowani ludności kandyjskiej udali się z Sali Baszą do Kanei i do Konstantynopola.

Konstantynopol, 2. marca. Doniesienia z Kandyi potwierdzają, iż wojska tureckie pod Castri i pod Sosti pobite zostały.

Ali Bey przybył z ważną misyą z Egiptu.

Doniesienia z Teheranu potwierdzają zupełną porażkę armii bukarskiej pod Samarkandem. Rosyjski jenerał zezwolił na ustanie kroków nieprzyjacielskich pod warunkami zabezpieczającemi handel rosyjski i zapewniającemi uwolnienie wszystkich niewolników.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8. marca.

Hotel europejski: PP. Czerlunczakiewicz Antoni, c. k. sekretarz namiest., z Gwoździca. — Lityński Edmund, z Litwinowa.

Hotel angielski: Koniecki Jul., z Procisny.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 8. marca.

PP.: Hr. Wodzicki Ludwik, poseł sejm., do Cieszyna. — W. Chrzanowski Leon, poseł sejm., do Krakowa. — Farkas, c. k. podpułkownik, do Gródka. — Lewicki Ign., c. k. przeł. pow., do Zborowa. — Seelig Karol, c. k. przeł. pow., do Doliny. — Żuławski Andr., c.zk. nadradca finans., do Czerniowiec. — Kukawski Leop., c. k. notar., do Żurawna. — Waygart Waler., adwokat, do Przemyśla. — Bilski Wiktor, c. k. podporucz., do Hordynia. — Abrahamowicz Józef, do Trójcy. — Czaykowski Adolf, do Bóbrki. — Cikowski Ant., do Krakowa. — Jaworski Józef, do Jaśkowiec. — Nowaczyński Edw., do Dydiatycz. — Tretter Hilary, do Laszek. — Zadurowicz Ludwik, do Petryłowa. — Katyński Stan., do Gradowic. — Łucki Ad., do Sarn. — Kęszycki Nałęcz Józef, do Dźwiniacza. — Rott Ferd., do Malinówki.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 8. marca.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.68	— 1.4	87.5	połud. sł.	9
2. god. po poł.	324.77	+ 2.8	71.2	„ „	4
10. god. wiecz.	324 20	+ 0.6	77.2	„ „	10

TEATR.

Dziś: (przed. niem.) **„Die schöne Galathea"**, operetka komiczna w 1 akcie, **„Die Hochzeits-Reise"**, komedya w 2 aktach, **„Die Hochzeit beim Laternenschein"**, operetka komiczna w 1 akcie. Na dochód p. Józefa Lippert. Występ gościnny p. Henryka Gross z Wiednia i p. Anny Tittelbach z Amsterdamu.

Jutro: (przed. pol.) **„Nasi poczciwi wieśniacy"**, komedya w 5 aktach z francuskiego przez Sardou. Po raz pierwszy.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs lwowski.

Dnia 8. marca.

		gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	5	94	6	01
Dukat cesarski	"	5	98	6	06
Półimperyał zł. rosyjski	"	10	39	10	52
Rubel srebrny rosyjski	"	1	93	1	98
" papierowy rosyjski	"	1	70	1	72
Talar pruski	"	1	88	1	91
Polski kurant i pięciozłotówka	"	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	75	45	76	25
" " m. k. za 100 zł.	bez kuponów	79	22	80	05
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	70	17	70	92
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	71	30	71	97
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	220	67	223	33
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		184	—	186	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6. marca.

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	71.90	72.—
od kwiet. do października po 5%	72.—	72.10
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	78.—	78.50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	82.50	82.75
Metaliki po 5%	61.60	61.70
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	147.50	148.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	146.50	147.—
Przez. do wyl. z r. 1854	78 75	79.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	89.—	89.20
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	92 —	92 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	82 10	82.20
Renty Como po 42 lir. aust.	18.25	18.75

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	87.—	88.—
Czech	90.—	90.50
Węgier	73 50	74.—
Galicyi	70.50	71.—
Siedmiogrodu	69.50	70.—
Bukowiny	69.50	70.25
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.—	99.50

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	750.—	751.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	190.30	190.50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	618.—	619.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	92.—	92.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1665.—	1667.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	211.50	211.70
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	211.—	211.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	147.—	147.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	220.50	221.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	184.50	185.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	490.—	492.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	91.60	91.80
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.25	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5^1/_2$%	88.75	89.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102.—	103.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.50	95.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.75	90.25
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98.75	99.—

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	132.—	132.25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	89.—	—.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	115.—	—.—
" " po 50 zł. w. a.	52.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.50	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	95.—
Salma " 40 " "	30.50	31.50
Palfiego " 40 " "	26.—	27.—
Clarego " 40 " "	26.—	27.—
St. Genois " 40 " "	24.—	25.—
Windischgrätza 20 " "	18.—	19.—
Waldsteina 20 " "	21.50	22.50
Keglevicha " 10 " "	14.—	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	107.75	108.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	106.75	107.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	106 90	107 20
Hamburg za 100 M. B.	95.10	95 25
Londyn za 10 ft. szt.	127.75	128.25
Paryż za 100 fr.	50.85	50 85

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	6.02	6.03
detto. pełnej wagi	6.02	6.03
Korona	17.30	17.40
20frankówka	10.22	10.23
Rosyjski imperyał	10.45	10.50
Talar związkowy	$1.88^1/_2$	1.89
Srebro	125.75	126.—
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. $44^1/_{10}$c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 8. marca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	61	—
5% pożyczka narodowa	71	40
Losy z 1860 roku	88	30
Akcye banku wiedeńskiego	741	—
" " kredytowego	188	40
Londyn, 10 funtów szterlingów	127	60
Srebro	125	75
" towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	02

DZIENNIK URZĘDOWY.

(285) **Kundmachung.** (6)

Kleien-Verkauf.

Nr. 3167. Im hiesigen Verpflegs-Magazin „Janower Strasse" findet täglich der Verkauf von Kornkleien statt.

K. k. Verpflegs-Magazin.

Lemberg, am 13. Februar 1867.

Obwieszczenie.

Sprzedaż otrąb (grysu.)

Nr. 3167. W tutejszym magazynie prowiantów wojskowych, *„przedmieście Janowskie"* sprzedają się codziennie otręby żytne.

Z c. k. magazynu prowiantów wojskowych.

Lwów, dnia 13. lutego 1867.

(395) **Edict.** (1)

Nro. 6611. Vom k. k. Bezirksamte als Gerichte in Jarosław wird kundgemacht, daß zum Einbringen der von Israel Nagelstein gegen Anton Seligmann ersiegten Forderung pr. 2000 fl. öst. W. s. N. G. die executive Feilbietung der Realitäten CNr. 154 u. 187 Gleb. Vorstadt in Jarosław, welche auf 5976 fl. 60 kr. und 1391 fl. 90 kr., zusammen 7368 fl. 50 kr. öst. W. gerichtlich geschätzt worden sind, in zwei Terminen, nämlich am 26. März 1867 und am 25. April 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags in der Bezirksamtskanzlei vorgenommen werden wird, an welchem die Kauflustigen 10 Procent des Schätzungswerthes als Vadium zu erlegen haben.

Der Schätzungswerth ist zugleich der Ausrufspreis, unter welchem diese Realitäten entweder einzeln oder auch zusammen nicht hintangegeben werden.

Im Falle kein Anbot, der dem Schätzungswerth gleichkommt, erzielt werden sollte, so wird am 2. Mai 1867 die Einvernehmung der Gläubiger behufs Bestimmung leichterer Bedingungen vorgenommen werden.

Die übrigen Licitationsbedingungen sammt dem Schätzungsacte und Tabularextracte sind beim Gerichte einzusehen.

Hievon werden die Pupillarmassa des Anton Hofsass und alle Gläubiger, die nach dem 12. Juli 1866 in das Grundbuch gelangten oder denen der Bescheid nicht zugestellt werden konnte, durch den Curator Hrn. Advocaten Dr. Myszkowski in Jarosław verständigt.

Jarosław, am 6. Februar 1867.

(397) **Edykt.** (1)

Nro. 2145. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie niniejszem wiadomo czyni, iż na zaspokojenie wygranej prawomocnym nakazem płatniczym z dnia 2. sierpnia 1865 do l. 14074 przez Leizora Gold przeciw Deborze Goldfarb summy wekslowej 1500 zł. w. a. z p. n. sprzedaną będzie w tutejszym sądzie summa 1500 zł. w. a. wraz z pobocznem bliżej określonem prawem na rzecz Debory Goldfarb w stanie biernym realności w Stanisławowie pod Nrem. kon. 172¾ położonej, jak Dom. I., stron. 172 cięż. zaintabulowana — na dniu 21. i 28. marca, tudzież 4. kwietnia 1867 o godzinie 10tej z rana.

1. Jako cena szacunkowa i cena wywołania stanowi się nominalna wartość summy 1500 zł. wal. austr. z przynależnemi do tej prawami.

2. Summa rzeczona 1500 zł. w trzech terminach będzie sprzedaną, — mianowicie w pierwszych dwóch terminach powyżej nominalnej wartości, lub też w samej nominalnej wartości 1500 zł.; jeżeli ale w pierwszych dwóch terminach powyżej wartości lub w nominalnej wartości summa 1500 zł. sprzedaną nie będzie, przeto na trzecim terminie za jaką bądź kwotę sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych w tusądowej registraturze przejrzeć wolno.

O czem strony, tudzież tych wierzycieli którzyby po wydaniu ekstraktu tabularnego summy 1500 zł. w. a. z p. n. sprzedać się mającej z dnia 19. stycznia 1867 z swemi pretensyami do tabuli weszli, przez kuratora p. adwokata Maciejowskiego z zastępstwem p. adwokata Maramorosza się zawiadamia.

Stanisławów, dnia 13. lutego 1867.

(401) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 2943. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pan Szymon Drozdowski przeciw panu Zdzisławowi Boguszowi względem zapłacenia summy 40 zł. w. a. z przyn. skargę wniósł i o pomoc sądową prosił — w skutek czego termin do sumarycznej rozprawy na dzień 23. maja 1867 o godzinie 10tej zrana wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanego pana Zdzisława Bogusza jest niewiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego pana adwokata Dra. Bandrowskiego z zastępstwem pana adwokata Dra. Jarockiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 28. lutego 1867.

(366) **Edict.** (1)

Nro. 2107. Vom Horodenkaer k. k. Bezirksgerichte wird hiemit kund gemacht, daß zur Hereinbringung des mit dem rechtskräftigen Strafurtheile des Tarnopoler k. k. Kreisgerichtes vom 18. März 1864 Z. 1772 dem Bittsteller Peter Ziołkowski zuerkannten Schadenersatzes pr. 80 fl. öst. W., ferner der mit den h. g. Bescheiden vom 30. Mai 1865 Z. 900, dann vom 10. August 1865 Z. 2680 und vom 16ten Jänner 1866 Z. 4079 zugesprochenen Executionskosten pr. 2 fl. 57 kr. öst. W., 2 fl. 36 kr. und 5 fl. 80 kr. öst. W., endlich der gegenwärtigen gemäßigten Executionskosten pr. 4 fl. 40 kr. die executive Feilbietung der zu Horodenka sub CNr. 797 gelegenen, dem Executen Dmytro Starozytnik gehörigen, keinen Tabularkörper bildenden, nach dem am 14. November 1865 Z. 4079 dem Gerichte vorgelegten Schätzungsacte auf 65 fl. öst. W. abgeschätzten Realitätshälfte

am 21. März 1867,
" 30. März 1867 und
" 17. April 1867,

jedesmal um 9 Uhr Vormittags im Gerichtsorte vorgenommen wird.

Als Ausrufspreis wird der Schätzungswerth pr. 65 fl. öst. W. bestimmt, und ist jeder Kauflustige verpflichtet, den zehnten Theil des Schätzungswerthes als Angeld der Licitationscommission baar zu erlegen.

Die übrigen Licitationsbedingungen und der Schätzungsact können vor der Licitation bei der Licitationscommission oder in der h. g. Registratur jederzeit eingesehen werden.

Horodenka, am 27. October 1866.

(381) **Edykt.** (1)

Nro. 359. C. k. urząd powiatowy w Cieszanowie wiadomo czyni, że dobra Brusno stare, w tymże powiecie położone, dwa folwarki i około 250 morgów gruntu ornego mające, wraz z propinacyą w trzech karczmach wykonywaną, z kamieniołomem, z wapniarką i zasiewem ozimym od dnia 1. kwietnia 1867 począwszy, na lat 6 po sobie następujących, to jest aż do ostatniego marca 1873, i z tartakiem od 24. czerwca 1869 do ostatniego marca 1873 na zaspokojenie zaległości podatkowych i innych erarąlnych na podstawie umocowania przez c. k. przełożonego obwodu w Żółkwi z dniem 27. listopada 1866 do l. 4635 przez publiczną licytacyę w dzierżawę wypuszczone zostaną. Jako cena wywołania przyjmuje się wynikła z urzędowego dochodzenia intraty kwota za pierwsze dwa lata po 836 zł., zaś za drugie cztery lata po 1036 zł. w. a.

Licytacya odbędzie się na dniu 18. marca 1867 o godzinie 9tej przed południem w kancelaryi c. k. władzy powiatowej w Cieszanowie, na któryto termin chęć dzierżawienia mający w 10% wadyum zaopatrzeni zapraszają się.

Warunki licytacyi w tutejszym c. k. urzędzie powiatowym przejrzane być mogą.

Cieszanów, dnia 18. lutego 1867.

(365) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 1570. C. k. sąd delegowany miejski do spraw cywilnych w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem pana Tadeusza Ryszarda dw. im. Żelechowskiego, że przeciw niemu p. Dr. Szymon Samelson kurator spadkobierców Mateusza Neumana na dniu 31go stycznia 1867 do l. 1570 o zapłacenie kwoty 600 złp. z p. n. wniósł pozew i że w załatwieniu tegoż pozwu termin do rozprawy sumarycznej na dzień 1. kwietnia 1867 o godzinie 9tej z rana wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego jest niewiadomem, przeto c. k. sąd delegowany miejski w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego pana adwokata Dra. Szlachtowskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi deleg. miejskiemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 12. lutego 1867.

(383)

Kundmachung.

Nr. 7244. In Fortsetzung der mit h. Erlaße vom 18. v. Mts. Zahl 2341 kundgemachten h. Ministerial-Verordnung vom 9ten v. Mts. Z. 429 hat das h. k. k. Staatsministerium im Einvernehmen mit dem k. k. Kriegsministerium mit der Verordnung vom 13ten l. Mts. Zahl 2294 zur Ausführung des mit kais. Verordnung vom 28. Dezember 1866 (R. G. Bl. Nr. 2 ex 1867) abgeänderten Heeresergänzungs-Gesetzes folgende zur allgemeinen Kenntniß bestimmte Bestimmungen zu erlassen befunden.

Vor die Stellungskommission sind nicht nur die im Stellungsbezirke zuständigen Stellungspflichtigen, und jene Fremden vorzuführen, welche wegen Außerachtlassung der Bestimmungen des §. 7 des H. E. G. oder über Ersuchen ihrer heimatlichen Stellungsbehörde vor selbe zu gelangen haben, sondern es sollen nunmehr auch die sämmtlichen zur Zeit der Stellung im Bezirke anwesenden Fremden aus den 3 militärpflichtigen Altersclassen vor dieselbe Stellungscomission vorgeführt werden, sobald sie sich nicht über eine erhaltene Militärbefreiung auszuweisen vermögen. Durch diese Vorführung und allfällige Einreihung in das Heer wird aber ihnen im heimatlichen Stellungsbezirke für sie gezogenen Losen ebenso wenig wie einer für dieselbe Heeresergänzung in der Heimat erlangten Militärbefreiung die Wirksamkeit entzogen, sondern die Vorführung und allfällige Einreihung hat nur den Zweck, theils für die vollständige Einreihung der in den drei Altersclassen stehenden Militärpflichtigen zu sorgen, theils den in einem fremden Stellungsbezirke befindlichen Militärpflichtigen die Reise zu der heimatlichen Stellungs-Commission zu ersparen.

Hiernach werden die in der Heimat von der Pflicht zum Eintritte in das Heer befreiten, in der Fremde aber Eingereihten, sofort wieder aus dem Heer entlassen, und von den Nichtbefreiten Jene, welche durch das in der Heimat gezone Loos zur dauernden Beurlaubung bestimmt wurden, sogleich auf diesen Urlaub gesetzt.

Zur Durchführung des Punctes 9 der k. Verordnung vom 28. Dezember 1866 (R. G. Bl. Nr. 2 ex 1867) wird Folgendes bestimmt:

Diejenigen, welchen der Anspruch auf die Begünstigung der dauernden Beurlaubung unter normalen Verhältnißen zusteht, und welche von dieser Begünstigung Gebrauch machen wollen, haben nach ihrer Einreihung folgende Nachweise zu liefern:

a) Die Beamten des Staates mit Einschluß der beeideten Conceptspracticanten, der Auscultanten und der beeideten Eleven der Staatsbehörden, das Anstellungsdecret, dann die letzten drei Cathegorien auch die von der betreffenden Staatsbehörde ausgestellte Bestätigung des abgelegten Diensteides.

b) Die Beamten der kaiserl. Privat-Familien-, und Aviticalfondsgüter, die Beamten der öffentlichen Fonde, der Landes- und Bezirksvertretungen der Municipien und der mit der polit. Verwaltung betrauten Gemeinden, das Anstellungsdocument und die Bestätigung der vorgesetzten Fonds-, Landes-, Bezirks-, Vertretungs-, Municipal- oder Gemeinde-Behörde, daß für die Dienststelle dieser Beamte der Nachweis der Vollendung der rechts- und staatswirthschaftlicher Studien erfordert wird.

Die Beamten ad a) und b) müssen ferner den Nachweis der **wirklichen** Vollendung der rechts- und staatswissenschaflichen Studien, oder der erlangten Dispens von denselben beibringen.

Die Begünstigung der Beurlaubung erstreckt sich ad a) auch auf die provisorisch Angestellten nicht aber auf bloße Stellvertreter im Staatsdienste.

c) Die vom Staate bleibend angestellten Professoren und Lehrer das Anstellungsdecret.

Die an effentlichen, oder mit dem Rechte der Offentlichkeit ausgestatteten Unterrichtsanstallten (mögen dieselben von Stiftungen, von geistlichen oder Confessions-Corporationen, von Ländern, Gemeinden oder Privaten erhalten werden) durch die Unterrichtsbehörde **bleibend** angestellten Professoren und Lehrer die Bestätigung der betreffenden Unterrichtsbehörde.

Die bleibend angestellten Schullehrer (Oberlehrer, Lehrer und Unterlehrer und Gehilfen) die Bestätigung der Schulbehörde.

Auch eine **provisorische** Anstellung, wenn sie **bleibend** ist, berechtigt zu dem in Rede stehenden Anspruche.

d) Die Doctoren der verschiedenen Facultäten, das Doctorsdiplom der inländischen Universität.

Die an ausländischen Universitäten graduirten Doctoren haben auf die Begünstigung der Beurlaubung nur dann Anspruch, wenn sie nachweisen im Wege der Nostrification (Erlaß vom 6. Juni 1850 R. G. Bl. Nr. 240) an einer österr. Universität ihrem Diplome dieselbe Geltung verschaft zu haben, als wenn es schon ursprünglich von der inländischen Universität verliehen worden wäre.

Die diplomirten Advocaten und öffentlichen Notare, ihre Diplome bezüglich Ernennungsdecrete.

e) Die Studirenden haben folgende Nachweise beizubringen:

1. über den Umstand, daß der Betreffende ordentlich und öffentlich Studirender, der in der bezogenen k. Verordnung Punct 9 litt. a) genannten Studienanstalten ist, den Matricelschein, das Meldungsbuch oder eine sonstige Bestätigung der betreffenden Unterrichtsanstalt.
2. Ueber das sittliche Betragen und den ausgezeichneten Fortgang im letztverflossenen Studienjahre bezüglich Halbjahre, u. z.
   a) Jene, welche sich im Vorjahre an einer Studienanstalt befanden, wo halb- oder ganzjährige Prüfungen bestanden; die betreffenden Studienzeugniße über ein tadelloses, sittliches Betragen und über die allgemeine Vorzugsclaße, oder, wo eine solche allgemeine Classe nicht gegeben wird, über die in den Hauptgegenständen erlangten Vorzugsclassen im Fortgange. In diesem Falle ist auch die Bestätigung der Studienanstalt beizuschließen, daß die Gegenstände, in welchen der Studirende die Vorzugsclassen erhalten hat, die Hauptgegenstände jenes Studiencurses bezüglich Jahrganges sind. (Maturitätszeugnisse über das vollendete Gymnasium werden den von den vorbenannten Studirenden beizubringenden Zeugnissen gleichgehalten.)
   b) Jene, welche sich im Vorjahre an einer Studienanstalt befanden, wo halb- oder ganzjährige Prüfungen nicht abgehalten werden:
   aa) eine ämtliche Bestätigung des Vorstandes des betreffenden Professoren-Collegiums, daß sie in dem letztabgehaltenen Studienjahre als ordentlicher Hörer des . . Jahrganges ordnungsmäßig für folgende (namentlich aufzuführende) Hauptcollegien bei den (namentlich aufzuführenden) Professoren oder Docenten inscribirt waren, und daß gegen sie in disziplinärer Hinsicht kein Anstand vorgekommen ist.
   bb) Zeugnisse der bezüglichen Professoren oder Docenten, daß sie zu Folge der mit ihnen gehaltenen Colloquien aus den genannten Hauptfächern den Unterricht mit sehr gutem oder ausgezeichnetem Fortgange genossen haben.

Für Hörer der rechts- und staatswissenschaftlichen Studien genügt auch das Zeugniß über eine für das vorangegangene Jahr mit dem Ergebniße der Befähigung zurückgelegten Staatsprüfung.

Die Berücksichtigung nach den Bestimmungen des Punctes 9 der k. Verordnung bleibt den sämmtlichen vorgenannten Studirenden noch im Falle ihrer während des nächsten Jahres nach Beendigung ihrer Studien erfolgten Einreihung der Doctoranden und den Lehramtscandidaten für Gymnasien und Realschulen noch bei der Einreihung in den nächsten zwei Kalenderjahren wirksam,

(3)

Obwieszczenie.

Nr. 7244. W dodatku do obwieszczonego tutejszym dekretem z 18go z. m. L. 2341 rozporządzenia wysokiego ministerstwa z 9go z. m. L. 429 wydało wysokie c. k. ministerstwo stanu w porozumieniu z c. k. ministerstwem wojny, rozporządzeniem z 13go z. m. L. 2294 ku przeprowadzeniu zmienionej ces. rozporządzeniem z 28. grudnia 1866 (Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1867) ustawy względem uzupełnienia armii następujące do powszechnej wiadomości przeznaczone postanowienia:

Przed komisyą asenterunkową mają być stawieni nie tylko wszyscy należący do okręgu asenterunkowego obowiązani do stawienia się, jako też ci obcy, którzy z powodu niedopełnienia postanowień §. 7. ustawy względem uzupełnienia armii, lub na żądanie ich domowej władzy asenterunkowej muszą stawić się przed nią, lecz odtąd należy stawiać przed tą samą komisyą asenterunkową także wszystkich w czasie zaciągu obecnych w okręgu obcych z 3 obowiązanych do służby wojskowej klas wieku, skoro tylko nie mogą wykazać się uzyskanem uwolnieniem od wojska. To stawienie jednak i możliwe wcielenie do armii nie będzie odejmować prawomocności ich losom, wyciągniętym za nich w domowym okręgu asenterunkowym, ani też uzyskanemu w miejscu przynależności dla tego samego uzupełnienia armii uwolnieniu od wojska, lecz stawienie to i możliwe wcielenie przedsiębrane będzie po części dlatego tylko, ażeby uzupełnić wcielenie wszystkich należących do trzech klas wieku obowiązanych do służby wojskowej, a po części dla oszczędzenia kosztów podróży do domowego okręgu asenterunkowego znajdującym się w obcym okręgu asenterunkowym obowiązanym do służby wojskowej.

Stosownie do tego będą wszyscy ci, którzy w miejscu przynależności są uwolnieni od obowiązku wstąpienia do armii, a w obcym okręgu do niej wcieleni zostali, natychmiast znowu z wojska uwolnieni, z nieuwolnionych zaś będą ci, którzy wyciągniętym w miejscu przynależności losem na stały urlop przeznaczeni zostali, niezwłocznie puszczeni na urlop.

Ku przeprowadzeniu punktu 9. cesarskiego rozporządzenia z 28. grudnia 1866 (Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1867) postanawia się, co następuje:

Ci, którym przysłuża prawo do uzyskania stałego urlopu przy stosunkach normalnych, i którzy chcą korzystać z tego uwzględnienia, mają po wcieleniu swojem przedłożyć następujące dokumenta:

a) Urzędnicy państwa łącznie z zaprzysiężonymi praktykantami konceptowymi, auskultantami i zaprzysiężonymi elewami władz rządowych — dekret mianowania, zaś trzy ostatnie kategorye także wystawione przez przynależne władze rządowe potwierdzenie złożenia przysięgi służbowej.

b) Urzędnicy cesarskich rodzin prywatnych i awitalnych dóbr funduszowych, urzędnicy zakładów publicznych i reprezentacyi powiatowych, municypalności i gmin, którym poruczona jest administracya polityczna, — dekret mianowania i potwierdzenie przynależnej władzy funduszów krajowych, powiatowej reprezentacyi, municypalności lub gminy, że do posady służbowej tych urzędników potrzebnem jest wykazanie studyów jurydycznych i politycznych.

Urzędnicy pod *a)* i *b)* muszą nadto przedłożyć dowód rzeczywistego ukończenia studyów prawniczych i politycznych, albo też otrzymanego uwolnienia od tychże.

Korzyść urlopu rozciąga się co do *a)* także na prowizorycznych urzędników, nie zaś na zastępców tylko w służbie rządowej.

c) Stale przez rząd mianowani profesorowie i nauczyciele dekret mianowania.

Profesorowie i nauczyciele, mianowani **stale** przez władzę szkolną przy publicznych lub prawem publiczności uposażonych zakładach naukowych (utrzymywanych bądź przez fundacye, bądź przez duchowne lub religijne korporacye, przez kraje, gminy lub osoby prywatne) — potwierdzenie przynależnej władzy szkolnej.

Stałe mianowani nauczyciele szkolni (wyżsi nauczyciele, nauczyciele i niżsi nauczyciele i pomocnicy) potwierdzenie władzy szkolnej.

Także **prowizoryczne** umieszczenie, jeźli jest **trwałe**, nadaje prawo do będącego w mowie uwzględnienia.

d) Doktorowie rozmaitych wydziałów — dyplom doktorski któregokolwiek z krajowych uniwersytetów.

Doktorowie, którzy uzyskali stopień doktorski na zagranicznych uniwersytetach, mają tylko wtedy prawo do korzyści urlopu, jeźli udowodnią w drodze uswojszczenia (nostrifikacyi) (rozporządzenie z 6. czerwca 1850 Dz. u. p. Nr. 240), że na którymkolwiek uniwersytecie austryackim wyjednali dyplomowi swojemu takie same znaczenie, jak gdyby już pierwotnie był on nadany przez uniwersytet krajowy.

Dyplomowani adwokaci i publiczni notaryusze — swoje dyplomy, a względnie dekreta mianowania.

e) Studenci mają przedłożyć następujące dokumenta:

1) Dowód tego, że dotyczący jest rzeczywistym, publicznym uczniem zakładów naukowych, wymienionych w wspomnionem cesarskiem rozporządzeniu, punkt 9. lit. *e)*, tudzież świadectwo matrykulacyi, książkę meldunkową, lub inne jakie potwierdzenie przynależnej władzy szkolnej.
2) Dowód moralnego zachowania się i odszczególniającego się postępu w ostatnim upłynionym roku szkolnym, względnie zaś półroczu, a mianowicie:
   a) Ci, którzy w roku poprzednim znajdowali się w zakładzie naukowym, gdzie pół- lub całoroczne egzamina istniały, odnośne świadectwa nauk, tudzież dowody moralnego zachowania się i ogólnej klasy celującej, lub gdzie takiej ogólnej klasy nie dają, dowód uzyskania z głównych przedmiotów klasy celującej w postępie. W takim razie ma być załączone także potwierdzenie zakładu naukowego, że przedmioty, z których uczeń otrzymał klasy celujące, są głównemi przedmiotami tego kursu a względnie roku szkolnego.
   (Świadectwa dojrzałości z ukończonego gimnazyum będą uważane za równie ważne, jak świadectwa, które mają przedkładać wyż wymienieni uczniowie).
   b) Ci, którzy w roku poprzednim znajdowali się w zakładzie naukowym, gdzie nie odbywano pół- lub całorocznych egzaminów:
   aa) urzędowe potwierdzenie przełożonego dotyczącego kolegium profesorów, że w ostatnim upłynionym roku szkolnym byli jako rzeczywiści słuchacze . . . . roku podług regulaminu zapisani na następujące (szczegółowo wymienić się mające) główne kolegia u (przytoczonych imiennie) profesorów lub docentów, i że we względzie dyscyplinarnym nie zachodziła przeciw nim żadna wątpliwość.
   bb) Poświadczenia dotyczących profesorów lub docentów, że podług odbywanych z nimi kollokwiów z wymienionych głównych przedmiotów przykładali się oni do nauk z bardzo dobrym lub celującym postępem.

Dla słuchaczów nauk prawniczych i politycznych dostatecznem jest także świadectwo odbytego za rok poprzedni z rezultatem uzdolnienia egzaminu ogólnego.

Uwzględnienie podług postanowień punktu 9. cesarskiego rozporządzenia pozostaje ważnem dla wszystkich wyż wymienionych uczniów także w razie, jeźliby w ciągu najbliższego roku po ukończeniu nauk zostali wcieleni do armii, dla doktorantów zaś i kandydatów do zawodu nauczycielskiego przy gimnazyach i szkołach realnych, także jeszcze przy wcieleniu w najbliższych dwóch latach kalendarzowych,

wenn Erstere jährlich wenigstens eine strenge Prüfung ablegen, und letztere im 2ten Kalenderjahre das Lehrfähigkeitszeugniß beibringen.

Auf die gleiche Begünstigung, rücksichtlich der Beurlaubung haben auch Jene Anspruch, welche an inländischen öffentlichen, oder mit dem Rechte der Öffentlichkeit ausgestatteten Unterrichtsanstalten, als Privatstudirende eingeschrieben sind, und daselbst die Prüfungen ablegen; dann Jene, welche an solchen ausländischen Unterrichtsanstalten studiren, die für Oesterreich staatsgiltige Zeugnisse ausstellen, wenn beide vorbenannte Cathegorien über ihr disziplinäres Verhalten und ihren Studienfortgang jene Nachweise liefern, die bei den Ersteren von öffentlich Studirenden, und bei den Letzteren von den im Innlande öffentlich Studirenden dieser Cathegorien gefordert werden.

Bloße Frequentanten, welche nicht zu dem ordentlich Studirenden gehören, haben auf die in Rede stehende Begünstigung keinen Anspruch.

f) Die Besitzer größerer Gewerbs- und Handelsunternehmungen haben die Bestätigung der competenten Gewerbsbehörde, daß diese Unternehmungen nach der anzugebenden Höhe ihrer Erwerbsteuer in die Cathegorie gehören, und daß ihre Anwesenheit zum Fortbetriebe des Geschäftes nothwendig ist, beizubringen.

g. Die Eigenthümer von ererbten Landwirthschaften müssen den Nachweis liefern:

a) daß die Wirthschaft zur selbständigen Erhaltung einer Familie von fünf Personen zureicht, und das Vierfache eines solchen Ertrages nicht übersteigt;
b) daß der Urlaubsbewerber Eigenthümer derselben ist;
c) daß sie an denselben im Erbschaftswege (von Eltern, Großeltern, Seitenverwandten oder Fremden) gelangte; dann
d) daß er auf selber seinen ordentlichen Wohnsitz hat, und ihre Bewirthschaftung selbst besorgt.

Ueber die Bedingungen a) und d) ist eine nach dem Muster der Beilage 4 verfaßte schriftliche Bestätigung des Gemeindevorstandes und zweier Gemeinderäthe-Geschwornen beizubringen.

Der Nachweis zu b) ist durch den Grundbuchsauszug, und wo Grundbücher nicht bestehen, sammt jenem zu c) durch die Einantwortungsurkunde, und wo auch diese früher nicht erfolgt worden ist, durch das Steuerbuch und die Bestätigung des Gemeindevorstandes herzustellen.

Die Entscheidung über das Begehren auf die im Punkte 9 der kais. Vdg. gewährte dauernde Beurlaubung wird, wenn die Einreihung des Stellungspflichtigen in das Heer erfolgt, sogleich von der Stellungscommission nach der Bestimmung im Heeresergänzungs-Gesetze über die Entscheidungen der Befreiungscommission gefällt. (§. 37 A. U. zum H. E. G.)

Wenn aber die Entscheiduug nicht sogleich getroffen werden kann, so verfügt der Ergänzungsbezirks-Commandant (oder Stellvertreter) vorläufig die Beurlaubung des Eingereihten, und es wird diese Entscheidung nach im schriftlichen Wege mit dem Ergänzungsbezirks-Commando gepflogenen Austausch der Ansichten, falls eine Uebereinstimmung zu Stande kommt, von der Stellungsbehörde erlassen.

Im entgegengesetzten Falle aber wird die Verhandlung an die beiderseitigen Landesstellen zur endgiltigen Entscheidung geleitet.

Gegen eine Entscheidung der Stellungscommission steht dem Betreffenden die Berufung an die Landesstelle binnen 14 Tagen offen, gegen die Entscheidung beider Landesstellen findet keine Berufung statt.

Die zu a, b, c, d, e, f und g (Punkt 9 der kais. Vdg.) Genannten sind, wenn sie auf die Begünstigung der Beurlaubung unter Beibringung der bezeichneten Documente Anspruch machen, und wenn ihnen diese Begünstigung zuerkannt wird, in der Regel zu den Fußtruppen (Infanterie und Jäger) einzutheilen und vom Assentplatze aus zu beurlauben. Unter der gleichen Begünstigung der Beurlaubung können Oberrealschüler und Techniker, ad e, wenn sie sich darum bewerben, auch zur Artillerie- und Genietruppe; junge Männer, welche des Reitens methodisch kundig sind, zur Cavallerie eingetheilt werden.

Die Einberufung der Beurlaubten dieser Kathegorie zur militär. Ausbildung, und bezüglich zu den Waffenübungen wird durch besondere Vorschriften geregelt, und Vorsorge getroffen werden, daß die erwähnten militärischen Uebungen für dieselben bei einem in ihrem Studien- oder bleibenden Aufenthaltsorte oder zunächst desselben stationirten Truppenkörper geschehen können, ferner, daß weder die militärische Ausbildung noch der Civildienst oder der Studienfortgang und bezüglich die Berufs- und Erwerbsverhältnisse des dauernd zu Beurlaubenden einen Nachtheil erfahren.

Jenen bisher nach §. 18 zu 13 u. 14 des H. E. Gesetzes von der Pflicht zum Eintritte in das Heer befreit gewesenen, in Folge der kais. Vdg. und bezüglich nach Maßgabe des h. Ministerial-Erlasses vom 9. Jänner l. J. Z. 429 aus dem Grunde weder befreiten noch dauernd zu beurlaubenden Beamten, weil für deren Dienstesstelle der Nachweis der vollendeten rechts- und staatswissenschaftlichen Studien nicht erfordert wird, und weil ihnen die Befreiung wegen früher eingegangener Ehe auch nicht zusteht, wird ausnahmsweise die in dem Punkte 9 der kais. Vdg. bestimmte dauernde Beurlaubung zugestanden, wenn ihre Anstellung noch vor dem im Punkte 2 des obenbezogenen h. Erlasses bemerkten Tage erfolgt ist.

Zu §. 77 und 78 des Amtsunterrichtes wird bemerkt, daß bei dem Umstande, als die tauglichen Stellungspflichtigen aller 3 Altersclassen unbedingt in das Heer einzureihen sind, für die Stellungen im Requisitionswege nicht erst das Resultat der Losung abzuwarten ist, sondern daß derlei Stellungen gleich mit Beginn der allgem. Stellungsperiode zu veranlassen sind. (Punkt 1.)

Ebenso sind die im Auslande befindlichen Stellungspflichtigen dieser 3 Altersclassen auch vor Einlangen der Nachricht über den Ausschlag des Loses der nächsten Stellungscommission vorzuführen, und wenn tauglich, in das Heer einzureihen.

Wenn ein im stellungspflichtigen Alter stehender Mann:
a) den bleibenden Wohnort oder die Gemeindezuständigkeit wechselt;
b) ein Reisedocument für das In- oder Ausland, ein Wanderbuch, Dienstbotenbuch u. dgl. begehrt;
c) eine Gewerbsconcession oder einen Gewerbschein anspricht;
d) eine Anstellung im Staats- oder besoldeten Communaldienste anstrebt;
e) sich zu verehelichen beabsichtigt;
f) um die Auswanderungsbewilligung einschreitet;

hat die Behörde dort, wo ihr diesfalls das Entscheidungs- oder Verleihungsrecht zusteht, in den Stellungslisten aus allen Jahren der Stellungspflicht des Betreffenden nachzusehen, bezüglich bei der zuständigen Stellungsbehörde zu erheben, ob und auf welche Art der Gesuchsteller in den zurückgelegten Altersclassen seiner Pflicht znm Eintritte in das Heer entsprochen hat.

Wenn hiebei gefunden wird, daß der Gesuchsteller der Erfüllung der Stellungspflicht in einer oder mehreren Altersclassen nicht genügegeleistet hat, so ist genau zu erheben, ob ihm oder wem sonst ein Verschuldeu dabei zur Last fällt, und nach Maßgabe der Umstände, dann unverweilt das gesetzliche Verfahren bezüglich der Nachlosung und Nachstellung des Betreffenden einzuleiten.

Zu diesem Behufe ist in jenen Fällen dieses Punktes, wo die Amtshandlung einer Gemeinde eintritt, von dem betreffenden Gemeindevorstande die Anzeige dieser Amtshandlung seiner vorgesetzten politischen Behörde zu erstatten.

wszakże pod warunkiem, jeśli pierwsi rocznie przynajmniej jeden ścisły egzamin złożą, drudzy zaś w drugim roku kalendarzowym przedłożą świadectwo uzdolnienia na nauczyciela.

Do równego uwzględnienia co do urlopu mają prawo także ci, którzy w jakimkolwiek krajowym publicznym, lub prawem publiczności uposażonym zakładzie naukowym jako uczniowie prywatni są zapisani i tamże egzamina składają; tudzież, którzy uczą się w takich zagranicznych zakładach naukowych, które wystawiają świadectwa ważne w państwach austryackich, jeśli obie wyż wymienione kategorye przedłożą co do swego zachowania się dyscyplinarnego i postępu w naukach takie dowody, jakich co do pierwszych wymaga się od uczniów publicznych, a co do drugich od uczących się publicznie w kraju studentów tych kategoryi.

Frekwentanci tylko, którzy nie należą do rzeczywistych uczniów, nie mają prawa do będącego w mowie uwzględnienia.

f) Właściciele większych przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych mają przedłożyć potwierdzenie kompetentnej władzy przemysłowej, że to przedsiębiorstwo wedle mającej się wymienić wysokości ich podatku zarobkowego należy do tej kategoryi, i że ich obecność potrzebną jest do dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa.

g) Właściciele odziedziczonych gospodarstw wiejskich muszą złożyć następujący dowód:
a) że gospodarstwo wystarcza na samoistne utrzymanie familii złożonej z pięciu osób, i nie przewyższa czterokrotnej sumy takiego dochodu;
b) że starający się o urlop jest właścicielem tegoż gospodarstwa;
c) że otrzymał je w drodze dziedzictwa (po rodzicach, dziadkach, krewnych ubocznej linii lub obcych); nakoniec
d) że zwyczajnie przemieszkiwa w tem gospodarstwie i sam prowadzi jego zarząd.

Co do warunków *a)* i *d)* należy przedłożyć ułożone wedle wzoru dodatku 4. pisemne potwierdzenie zwierzchności gminnej i dwóch przysięźnych członków rady gminnej.

Dowód co do *b)* ma być dostarczony wyciągiem z księgi gruntowej, a gdzie księgi gruntowe nieistnieją, wraz z dowodem co do *c)* dokumentem przyznania, a gdzie i tego dawniej niewydano, książeczką podatkową i potwierdzeniem przełożonego gminy.

O żądaniu przyzwolonego w punkcie 9. ces. rozporządzenia trwałego urlopu, jeźli obowiązany do stawienia się został wcielony do armii, orzekać będzie natychmiast komisya asenterunkowa podług postanowień ustawy rekrutacyjnej co do orzeczeń komisyi uwalniającej (§. 37. Urzęd. instr. do ustawy względem uzupełnienia armii).

Jeźli zaś orzeczenie niemoże zaraz nastąpić, natenczas zarządza komendant okręgu rekrutacyjnego (lub zastępca) tymczasowe puszczenie na urlop wcielonego, i to orzeczenie wyda władza asenterunkowa, jeźli po przeprowadzonej w drodze pisemnej wymianie zdań z komendą okręgu rekrutacyjnego przyjdzie do skutku porozumienie się.

W razie przeciwnym zaś przedłoży się sprawę obustronnym rządom krajowym do ostatecznego rozstrzygnięcia.

Przeciw orzeczeniu komisyi asenterunkowej dozwolony jest dotyczącym osobom rekurs do rządu krajowego w przeciągu dni 14stu; przeciw wyrokowi obudwu rządów krajowych nie ma żadnego rekursu.

Wymienionych pod *a)*, *b)*, *c)*, *d)*, *e)*, *f)* i *g)* (punkt 9. cesarskiego rozporządzenia), jeźli domagają się oni uwzględnienia co do urlopu z przedłożeniem oznaczonych dokumentów, i jeźli im to uwzględnienie przyznane zostanie, należy przydzielać zwyczajnie do wojsk pieszych (piechota i strzelcy), i puszczać na urlop zaraz z placu asenterunku. Z równem uwzględnieniem co do urlopu mogą być przydzielani uczniowie wyższych szkół realnych i technicy pod *e)*, jeźli się starają o to, także do artyleryi i inżynieryi, a młodzi, którzy metodycznie umią jeździć konno, do kawaleryi.

Zwoływanie urlopników tych kategoryj dla wojskowego kształcenia ich, a względnie na musztry będzie podług osobnych przepisów uregulowane, i poczyni się także zarządzenia, ażeby wspomnione ćwiczenia wojskowe urlopników mogły odbywać się u korpusu wojska, stacyonującego w miejscu ich nauk lub stałego pobytu albo najbliżej tegoż, a nadto, ażeby ani wykształcenie wojskowe ani też służba cywilna lub postęp nauk, a względnie stosunki powołania i zarobkowania stale urlopowanego niedoznawały żadnego uszczerbku.

Tym urzędnikom, którzy dotąd podług §. 18. do 13. i 14. ustawy względem uzupełnienia armii byli uwolnieni od obowiązku wstąpienia do armii, na mocy zaś cesarskiego rozporządzenia a względnie podług dekretu wysokiego ministerstwa z 9. stycznia r. b. L. 429 dla tego ani uwolnieni ani też stale urlopowani być niemogą, ponieważ dla ich posad służbowych niewymaga się wykazania ukończonych nauk prawniczych i politycznych, i ponieważ nieprzysługa im także uwolnienie z powodu zawartego przedtem małżeństwa, będzie wyjątkowo przyznany stały urlop, postanowiony w punkcie 9. ces. rozporządzenia, jeżeli ich mianowanie nastąpiło jeszcze przed dniem, wspomnionym w punkcie 2. wyż przytoczonego wysokiego dekretu.

Do §§. 77. i 78. instrukcyi urzędowej nadmienia się, że w obec tej okoliczności, iż wszyscy obowiązani do stawienia się a uznani zdatnymi ze wszystkich 3 klas wieku mają być bezwarunkowo wcieleni do armii, niepotrzeba do stawień w drodze rekwizycyi oczekiwać dopiero rezultatu losowania, lecz że takie stawienia mają być zarządzane zaraz z rozpoczęciem peryodu powszechnego stawienia się (punkt 1.).

Również znajdujący się za granicą obowiązani do stawienia się z tych 3. klas wieku mają być także przed nadejściem wiadomości o wypadku losowania stawieni przed najbliższą komisyą asenterunkową i w razie zdatności wcielani do armii.

Jeźli mężczyzna będący w wieku obowiązanym do stawienia się:
a) zmienia stałą siedzibę lub przynależność do gminy;
b) żąda dokumentu do podróży w kraju lub za granicę, książki wędrownej, książki służebnej i t. d.;
c) prosi o koncesyę na przedsiębiorstwo przemysłowe lub o certyfikat przemysłowy;
d) stara się o umieszczenie w służbie rządowej lub w płatnej służbie komunalnej;
e) zamierza się ożenić, i
f) podaje o pozwolenie wychodźtwa, — ma władza tam, gdzie przysługa jej w tym względzie prawo orzekania lub nadawania, śledzić w listach zaciągowych ze wszystkich lat obowiązku stawienia się dotyczącego petenta, a względnie u przynależnej władzy rekrutacyjnej wybadać, czyli i w jaki sposób proszący w przebytych klasach wieku uczynił zadość swemu obowiązkowi wstąpienia do armii.

Jeźli przytem pokaże się, że proszący niedopełnił obowiązku stawienia się w tej lub owej klasie wieku, natenczas potrzeba dokładnie wybadać, czy na nim czy na kim zresztą cięży wina przytem, i w miarę okoliczności zarządzać potem niezwłocznie prawne postępowanie co do uzupełniającego losowania i stawienia dotyczącej osoby.

W tym celu ma w tych wypadkach tego punktu, gdzie zachodzi czynność urzędowa gminy, przełożony przynależnej gminy zawiadomić o tej czynności urzędowej swoją zwierzchniczą władzę polityczną.

Wer seine Dienstpflicht im Heere bereits erfüllt hat und als Stellungsvertreter für seinen zur Stellung berufenen Bruder eintreten will, hat die Bewilligung hiezu bei seiner polit. Stellungsbehörde noch vor der Stellung im Bezirke einzuholen.

Der Stellungsbehörde obliegt es, die Indentität der Person zu constatiren und die Vorführung des Stellvertreters vor die Stellungscommission zu veranlassen.

Zum Beweise der vollstreckten Dienstpflicht (Linien- und Reservepflicht) ist der Abschied der Stellungscommission vorzulegen.

Sind die sonstigen gesetzlichen Bedingungen erfüllt, so hat im Tauglichkeitsfalle die Assentirung unter der Loosnummer des vertretenen Bruders zu erfolgen, und es ist in der Stellungsliste bei dem Letzteren der Act der vollzogenen Stellvertretung gehörig einzutragen.

Die Bewilligung zur Stellvertretung eines im Heere Dienenden, so wie zur Entlassung desselben aus dem Militärverbande, ertheilt dasjenige General-Commando, in dessen Bereich derselbe heimatszuständig ist.

Wenn gegen die Bewilligung keine Bedenken obwalten, verfügt das General-Commando die Assentirung des Stellvertreters unter Bezeichnung der Dienstpflicht, welche derselbe zu übernehmen hat.

Demjenigen, welcher seinen zur Stellung berufenen Bruder vertritt, steht die Wahl des Truppenkörpers nicht frei.

Der Bewerber um die Stellvertretung für einen im Heere dienenden Bruder ist in der Regel auf den Truppenkörper, oder für die Armee-Anstalt zu assentiren, von welchen sein Bruder entlassen wird; jedoch ist es dem General-Commando gestattet, mit Rücksicht auf eine etwa hervorragende specielle Eignung des Stellvertreters eine Ausnahme von dieser Regel eintreten zu lassen.

Ein Stellvertretungsbewerber, welcher sich während seiner Dienstzeit nicht gut betragen hat, darf zur Stellvertretung nicht zugelassen werden.

In dem Falle, als ein Soldat seine Dienstpflicht im Heere zwar vollstreckt, aber noch nicht den Abschied erhalten hat, oder nach vollendeter Reservepflicht stillschweigend fortdient, ist über das beim General-Commando einlangende Einschreiten desselben um Gestattung der Stellvertretung für seinen Bruder in analoger Weise vorzugehen.

Mit Rücksicht auf den Umstand, daß die neue Ergänzungsbezirks-Eintheilung mit der laut h. Ministerial-Vdg. vom 23. Jänner l. J. (R. G. B. Nr. 17) von Sr. Majestät genehmigten, seit 28. Februar l. J. ins Leben getretenen neuen Bezirks-Eintheilung des ganzen Kronlandes, sondern nur mit den bestandenen polit. Amtsbezirken, wonach die bisherigen Recrutirungsvorarbeiten geschehen sind, im Einklange steht, werden gleichzeitig die neuen politischen Bezirksbehörden beauftragt, die diesjährigen Heeresergänzungs-Arbeiten, d. i. die Verfassung der Stellungslisten, die Losung, Stellung, Verhandlung über Gesuche um dauernde Beurlaubung, Verzeichnung der vor der Stellungscommission nicht erschienenen Militärpflichtigen, und die Nachstellung nach den bisherigen Stellungsbezirken, d. i. nach den bisherigen politischen Bezirken (§. 41 des A. U. zum Heeresergänzungs-Gesetze), auch für jene politischen Bezirke vorzunehmen, deren Amtsorte den neuen polit. Bezirksbehörden zugewiesen erscheinen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 27. Februar 1867.

Kto dopełnił już swego obowiązku służby wojskowej, i chce jako zastępca zaciągowy wstąpić do armii za swojego brata powołanego do stawienia się, ma wystarać się o pozwolenie na to u swojej politycznej władzy rekrutacyjnej jeszcze przed stawieniem się w okręgu.

Obowiązkiem władzy rekrutacyjnej jest, sprawdzić tożsamość osoby i zarządzić stawienie zastępcy przed komisyą asenterunkową.

W dowód dopełnienia obowiązku służby (w linii i w rezerwie) ma być przedłożony abszyt komisyi asenterunkowej.

Jeźli inne przepisane prawem warunki są dopełnione, ma w razie zdatności nastąpić asenterowanie pod numerem losu zastąpionego brata, i w liście zaciągowej ma być przy tym ostatnim akt dopełnionego zastępstwa należycie zapisany.

Pozwolenia na zastąpienie służącego w armii i na uwolnienie tegoż ze związku wojskowego, udziela ta komenda jeneralna, na której obreb przypada przynależność jego.

Jeźli przeciw pozwoleniu niezachodzą żadne trudności, zarządza jeneralna komenda asenterowanie zastępcy z oznaczeniem obowiązku służby, który tenże ma objąć.

Temu, który zastępuje swego brata, powołanego do stawienia się, nieprzysłuża wolność wyboru korpusu wojskowego.

Ubiegający się o zastępstwo za swego brata służącego w armii, ma być zwyczajnie asenterowany do tego korpusu wojska lub do tego zakładu armii, z którego uwalnia się jego brata; jednak wolno jeneralnej komendzie ze względu na znakomite może szczególne uzdolnienie zastępcy dopuścić wyjątku z tej reguły.

Ubiegający się o zastępstwo, który w ciągu swojej służby niezachowywał się dobrze, niemoże być przypuszczony do zastępstwa.

W razie, jeźli żołnierz ukończył swój obowiązek służby w armii, ale nieotrzymał jeszcze abszytu, lub po dopełnieniu obowiązku w rezerwie milcząco dalej służy, natenczas należy z podaną do jeneralnej komendy prośbą jego o dozwolenie zastępstwa za swego brata postępować w taki sam sposób.

Ze względu na okoliczność, że nowy podział okręgów rekrutacyjnych niezgadza się z zatwierdzonym podług rozporządzenia wysokiego ministerstwa z 23. stycznia r. b. (Dz. u. p. Nr. 17.) przez Najjaśniejszego Pana, i od dnia 28. lutego r. b. wprowadzonym w życie nowym całego kraju koronnego na powiaty polityczne, lecz tylko z dawniejszemi okręgami politycznych urzędów powiatowych, podług których przedsiębrane były dotychczasowe przygotowania rekrutacyjne, tedy poleca się równocześnie nowym politycznym władzom powiatowym, ażeby dotychczasowe czynności uzupełnienia armii, to jest: układanie list zaciągowych, losowanie, stawianie, załatwianie prośb o stały urlop, spisywanie obowiązanych do służby wojskowej, którzy niestawili się przed komisyą asenterunkową, tudzież uzupełniające stawiania obowiązanych — przedsiębrały podług dotychczasowych okręgów rekrutacyjnych, t. j. podług dotychczasowych powiatów politycznych §. 41. instr. urzęd. do ustawy o uzupełnieniu armii także dla tych dotychczasowych powiatów, których siedziby urzędowe przydzielony zostały do nowych politycznych władz powiatowych.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 27. lutego 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.